

Tyttöyden representaatiot ja tyttökulttuuri

Emma Clinen teoksessa *The Girls*

Sara Savolainen

Kirjallisuuden kandidaatintutkielma

Musiikin, taiteen ja kulttuurin tutkimuksen laitos

Jyväskylän yliopisto

Kevät 2020

Ohjaaja: Risto Niemi-Pynttari

Opponentti: Nienna Lagus & Inka Repo

Sisällysluettelo

1. Johdanto	2
2. Teoria	4
2.1 Kirjallisuustieteellinen tyttötutkimus	4
2.2 Performatiivinen tyttötutkimus	4
2.3 Representaatio	5
2.4 Tyttökulttuuri	6
3. Tyttöyden representaatiot	7
3.1 Evie	8
3.2 Kultin tytöt	15
4. Kultin tyttöjen tyttökulttuuri	18
5. Päätäntö	22
Lähteet	23

1. Johdanto

Tässä kandidaatintutkielmassa tutkin tyttöyden representaatioita Emma Clinen romaanissa *The Girls* (2016). Minusta on mielenkiintoista tutkia Clinen teoksen tarjoamia kuvauksia tyttöydestä, sillä tyttöyden kuvaukset aikuisille suunnatussa kirjallisuudessa ovat yleistyneet (Österlund 2011, 216). Yleisesti kotimaista kirjallisuustieteellistä tyttötutkimusta on tehty lasten- ja nuortenkirjallisuudesta tai fantasiakirjallisuudesta, mutta *The Girls* ei kuulu kumpaankaan kategoriaan. Vaikkei *The Girls* ole tyttökirja, siinä reflektoidaan tyttöyttä. Tyttöyden representaatioita on aiemmin tutkinut esimerkiksi Riikka Lauttamus vuonna 2017 pro gradu -tutkielmassaan *Homo- ja biseksuaalisen tyttöyden representaatiot Siiri Enorannan Surunhauras, lasinterävä ja Maria Turtschaninoffin Anaché: Myter från akkade -fantasiatyttöromaaneissa*.

The Girls kertoo 14-vuotiaasta kalifornialaisesta Eviestä, joka kesällä 1969 tutustuu neljään tyttöön. Tytöt ovat mukana Russell-nimisen miehen johtamassa kultissa, joka asuu ranchilla. Tyttöjen mukana Evie päätyy ranchille ja näin osaksi kulttia. Teos on inspiroitunut Charles Mansonin kultista ja sen tekemistä murhista, ja Clinen teoksessakin päädytään verisiin tekoihin. *The Girls* ei kuitenkaan liity Charles Mansonin kulttiin. Romanin näkökulma on keskittynyt kultin tyttöihin ja tyttöyden kuvaamiseen. Kulttiympäristö luo uniikin näkökulman tyttöyden reflektointiin, sillä se tarjoaa tytöille erilaisia mahdollisuuksia ja rajoituksia. Sivuan analyysissäni hieman kultillisia piirteitä, mutta en tarkemmin kommentoi kultin toimintaa tai sen moraalia.

The Girls oli jo ennen ilmestymistään menestys, kun kustantamot kilpailivat kovasti sen kustannussopimuksesta. Romanin elokuva-oikeudet myytiin jo ennen sen ilmestymistä. (Järvelä 2016.) Suosio on myös näkynyt laajana kirjona kritiikkejä niin Suomessa kuin ulkomailakin. Ainoa tutkimus, jonka löysin Clinen teoksesta on Laura de la Parra Fernándezin tutkimusartikkeli *A Way Out of the Female Complaint? Rethinking the Crisis of Contemporary Femininity in Emma Cline's The Girls* vuodelta 2017. Siinä hän tarkastelee tyttökäsitteen käyttöä aikuisilla naisilla sekä tyttöyttä termin ”female bonding” kautta.

Tutkielmani teoreettinen viitekehys on kirjallisuustieteellisessä tyttötutkimuksessa ja performatiivisessa tyttötutkimuksessa. Käytän analyysissäni metodina lähilukua. Tutkielmaani liittyviä tärkeitä käsitteitä ovat tyttöys, tyttötutkimus, tyttökulttuuri, tyttömatriisi, representaatio, performatiivinen sukupuoli ja toimijuus.

Keskityn tutkielmassani tutkimaan Evien ja kultin tyttöjen tuottamia representaatioita tyttöydestä sekä kultin tyttöjen tyttökulttuuria. Tutkimuskysymyksiäni ovat: Millaista tyttöyttä Evie tuottaa? Entä millaista tyttöyttä kultin muut tytöt tuottavat? Miten Evien tyttöyden ilmentäminen muuttuu kulttiin tutustumisen jälkeen? Millainen on kultin tyttöjen tyttökulttuuri?

Seuraavaksi esittelen kirjallisuustieteellisen ja performatiivisen tyttötutkimuksen sekä niihin liittyvät, ja tutkielmani kannalta tärkeät käsitteet. Analyysiosaa on jaettu kahteen osaan. Ensimmäisessä analyysiluvussa aloitan analysoimalla Evien representaatiolla tyttöydestä, jonka jälkeen etenen kultin tyttöjen representaatioihin. Toisessa analyysiluvussa käsittelem tyttökulttuuria kultissa. Tutkielman lopussa teen yhteenvedon, jossa kokoan yhteen saamani tulokset.

2. Teoria

2.1 Kirjallisuustieteellinen tyttötutkimus

Tyttötutkimus syntyi tarpeesta ottaa tutkimuksissa myös tytöt huomioon ja niin 1970-luvulla aloitettiin tutkimaan tyttöjen kulttuureja. Suomessa tyttötutkimus alkoi yleistyä seuraavana vuosikymmenenä. Tyttötutkimuksen juuret ovat feministisessä tutkimuksessa ja tyttötutkimuksessa edelleen käytetäänkin feministisiä metodologioita. Tyttötutkimus eroaa lapsuus- ja nuoruustutkimuksista siinä, että se keskittyy ottamaan enemmän huomioon sukupuolen. (Ojanen 2011, 10–14.)

Tyttötutkimus keskittyy tutkimaan, millaista on olla tyttö ja millaisia ovat tyttöjen toimijuuden mahdollisuudet. Lisäksi tutkimuksen piirissä tutkitaan tyttöjen tapaa rakentaa tyttöyttä ja siihen vaikuttavia kulttuurin tarjoamia mahdollisuuksia ja rajoituksia. Myös tyttöjen kulttuuristen tilojen ja tyttöjen niille antamien merkitysten tutkiminen on osa tyttötutkimusta. (Ojanen 2011, 10.)

Kirjallisuustieteellinen tyttötutkimus on osa monitieteellistä tyttötutkimusta. Se keskittyy ennen kaikkea tutkimaan kirjallisuudessa ilmenevää tapaa kuvata ja rakentaa tyttöyttä. Tutkimus tunnistaa kirjallisuuden tarjoaman representaation voiman ja siksi tutkimusta on tehty eri genrejen välittämistä tyttökuvauksista. (Österlund 2011, 213–215, 222.) Yleisesti nykyinen tyttötutkimus painottaa tyttöjen moninaisuutta sekä keskinäisiä eroja, ja kirjallisuustieteellinen tyttötutkimus auttaa osoittamaan tämän tyttökuvausten tutkimisella (Österlund 2011, 218, 232, 236).

2.2 Performatiivinen tyttötutkimus

Tyttyöden representaatioita on mahdollista tutkia performatiivisen tyttötutkimuksen kautta. Performatiivinen tyttötutkimus perustuu Judith Butlerin teorialle performatiivisesta sukupuolesta. (Österlund 2011, 223–224.) Butlerin teorian (2006, 229, 235) mukaan sukupuoli muodostuu ennen kaikkea toistetuista teoista. Merkittävä osa sukupuolen rakentamista on useimmiten tiedostamattomien tekojen lisäksi eleet ja

sosiaaliset merkitykset. Butler ei näe sukupuolella olevan sisäistä alkuperää. Sukupuolen performatiivisuus linkittyy vahvasti aina kulttuuriseen ja sosiaaliseen järjestelmään, ja sukupuolen performatiivisuuden nähdään ottavan osansa kaksinapaisen sukupuolijärjestelmän ylläpitämisessä. (Butler 2006, 229, 233–236.)

Performatiivisessa tyttötutkimuksessa tutkitaan tyttöjen performatiivista sukupuolta. Performatiivisen tyttötutkimuksen tärkeitä käsitteitä ovat tyttömatriisi, toimijuus, tyttövoima ja heteronormatiivisuus (Österlund 2011, 223–224). Näistä oleellimmat tutkielmani kannalta ovat tyttömatriisi ja toimijuus. Toimijuus viittaa tyttöjen omaan tapaan toimia maailmassa. Tyttömatriisi perustuu Butlerin ajatukseen heteroseksuaalisesta matriisista. Tyttömatriisin avulla tutkitaan kirjallisuudessa esiintyvien tyttöjen representaatioita ja tapoja rakentaa omaa tyttöyttään. Analyysissa käytetään kolmea tyttöyden perustyyppiä: kiltti tyttö, poikatyttö ja huono tyttö. Nämä perustyyppit eivät ole toisiaan ulossulkevia, vaan yhdessä tytössä voi olla monta tyyppiä tai hän voi siirtyä tyypistä toiseen eri aikoina. (Österlund 2011, 224.) Clinen teoksessa voi nähdä näistä tyypeistä kahta: kilttiä tyttöä ja huonoa tyttöä. Näistä perustyypeistä on tärkeää muistaa, ettei ole oikeanlaista ja vääränlaista tyttöyttä. Kiltti tyttö -tyypin ja huono tyttö -tyypin välinen ero on siinä, että kiltti tyttö yleensä käyttäytyy kulttuurin odotusten mukaisesti.

2.3 Representaatio

Paasonen (2010, 40) määritelmän mukaan: ”representaatio tarkoittaa esitystä tai tarkemmin *uudelleen esittämistä* --. Usein esitetyn määritelmän mukaan representaatio on samalla sekä esittävä, edustava että tuottava”. Representaatiot ottavat osaa siihen, miten me ihmiset havainnoimme ympäristöämme, muita ihmisiä sekä itseämme. Kulttuurituotteet ovat osa representaatiojärjestelmää, ja tutkimalla kulttuurituotteiden representaatioita voidaan nähdä, miten niiden avulla kuvaa muista ja itsestä muodostetaan. (Paasonen 2010, 41–46.)

2.4 Tyttökulttuuri

Tyttötutkimus käyttää tyttökulttuurin käsitettä tutkiessaan tyttöjen omia kulttuureja. Tyttökulttuurit luovat tytöille oman tilan, jossa heillä on vapaus toteuttaa itseään haluamallaan tavalla muista riippumatta. Näissä tiloissa tytöillä on mahdollisuus erilaiseen sosiaalisen kanssakäymiseen toistensa kanssa kuin muualla olisi välttämättä mahdollista. Tyttökulttuureja on samanaikaisesti monia, esimerkiksi koulu- ja harrastusympäristöissä tytöillä voi olla erilliset kulttuurinsa. (Anttila, Ojanen, Saarikoski & Timonen 2011, 135–137.) Anttila ym. (2011, 137) näkevät tyttökulttuurin ”tyttöjen *jaettuna kokemusmaailmana*: yhdessä tuotettuina käytäntöinä, kokemuksina, elämyksinä, tunteita, asenteina ja tietona.” Tyttökulttuureja tutkimalla nähdään, miten tytöt osallistuvat kulttuuriensa tuottamiseen ja mitä merkityksiä tytöt antavat tyttökulttuureille (Anttila ym. 2011, 136–138).

3. Tyttöyden representaatiot

Tässä luvussa tarkastelen ensin millaista performatiivista tyttöyttä Evie toistaa, miten Evie rakentaa omaa tyttöyttään ja miten sitä kuvataan. Tutkin myös, miten Evien tyttöyden ilmentäminen muuttuu hänen tutustuessaan kultin tyttöihin. Toisessa alaluvussa tarkastelen kultin tyttöjä ja heidän tapojaan olla tyttöjä.

Evie on teoksen päähenkilö ja minäkertoja. Romaani sisältää kehyskertomuksen keski-ikäisestä Eviestä, joka alkaa muistella vuoden 1969 tapahtumia. Nämä tapahtumat ja Evien kokemukset ranchilla olemisesta ja kultista ovat teoksen sisäkertomus. Tänä aikana Evie on 14-vuotias. Teoksen alussa hänen paras ystävänsä on Connie, jonka kanssa hän viettää melkein jokaisen hetkensä. Heillä menee kuitenkin välit poikki ja pian sen jälkeen Evie tutustuukin kultin tyttöihin.

Kehyskertomuksen keski-ikäinen Evie toimii siis kertojana myös sisäkertomuksessa. Tämä kerrontaratkaisu tuo kertomiseen etäisyyttä ja kertojana toimiva Evie toisinaan analysoi ja pohtii teini-ikäisen itsensä toimia ja ajatuksia. Enimmäkseen kerronta on neutraalia eikä keski-ikäinen Evie arvota teini-ikäisen itsensä toimia. Analyysiin valitsemisani sitaateissa toisinaan näkyy tämä kerrontaratkaisu, mutta keskityn siihen, millaista teini-ikäisen Evien tyttöyttä romaanissa tulee esiin.

Käytän analyysissäni lähinnä termiä kultin tytöt. Tämä ei kuitenkaan tarkoita kaikkia kultissa olevia tyttöjä vaan Suzannea, Roosia, Heleniä ja Donnaa. Heidän lisäksi kultissa olevista naisoletetuista vain muutama muu edes mainitaan. Suzanne, Roos, Helen ja Donna ovatkin Clinen teoksen tärkeitä sivuhenkilöitä. Teoksessa he ovat Russellin sisäpiiriä ja sen lisäksi viettävät paljon aikaa keskenään, ottaen Evien myös mukaan. Kultin sisällä Suzannesta tulee läheisin Evielle, joten teoksessa tuodaan häntä eniten esiin kultin tytöistä. Tästä syystä analyysini keskittyy enemmän Suzanneen.

Kultin tytöt ovat vanhempia kuin Evie, lähellä jo aikuisikää. Nuorin heistä on Helen, joka on 18-vuotias. Suzanne on 19-vuotias, kun taas Donnan ja Roosin tarkkoja iäkiä ei kerrota, mutta Roos on tytöistä vanhin. Tytöt ovat selkeästi olleet osana kulttia jo pitkään, mutta

tarkkaa aikaa ei kerrota. Koska he ovat Russellin sisäpiiriä, tällä täytyy olla erityinen luottamus heihin.

Evie vaikuttuu nähdessään kultin tytöt, ja tytöt ovatkin syy miksi hän lähtee ranchille. Suurimpana syynä on kuitenkin Suzanne ja hän on syy miksi Evie palaa yhä uudestaan ranchille. Kun muut ovat tulleet ranchille Russellin perässä, Evie kuulee hänestä vasta ranchilla ollessaan. Evie ei missään vaiheessa ole niin Russellin lumouksessa kuin muut, vaan sen sijaan hän on täysin Suzannen pauloissa. Evie puhuu enemmän Suzannesta kuin ranchista, ja kun hän tekee asioita kultin hyväksi, hän sanoo tekevänsä sen Suzannelle.

3.1 Evie

Butlerin (2006, 235) mukaan performatiivinen sukupuoli on julkisesti toistettuja tekoja ja tyylyttelyä. Toistetuissa teoissa saattaa näkyä rituaalimaisuus (Butler 2006, 235). Näin meikkaamisen ja muun ihonhoidon sekä vaatetyylin voi nähdä performoivana tekona. Ennen kultin tyttöihin tutustumista Evie viettää melkein kaiken aikansa parhaan ystävänsä Connien kanssa. Heidän performoivassa tyttöydessä tällainen rituaalien toistaminen näkyy ihonhoidossa ja muussa ulkonäön laittamisessa. Heille ihonhoito tuntuu olevan suoraan rituaalien toistoa:

Every day after school, we'd click seamlessly into the familiar track of the afternoons. Waste the hours at some industrious task: following Vidal Sassoon's suggestions for raw egg smoothies to strengthen hair or picking at blackheads with the tip of a sterilized sewing needle. The constant project of our girl selves seeming to require odd and precise attentions.

As an adult, I wonder at the pure volume of time I wasted. The feast and famine we were taught to expect from the world, the countdowns in magazines that urged us to prepare thirty days in advance for the first day of school.

Day 28: Apply a face mask of avocado and honey.

Day 14: Test your makeup look in different lights (natural, office, dusk).

Back then, I was so attuned to attention. I dressed to provoke love, tugging my neckline lower, settling a wistful stare on my face whenever I went out in public that implied many deep and promising thoughts, should anyone happen to glance over.

(The Girls 2016, 27.)

Tytöt seuraavat tarkkaan lehden antamia ohjeita kouluun valmistautumisesta. Rituaalinomaisesti he tekevät näin joka päivä. Lainauksesta näkee myös, kuinka Evien hartain toive on tulla huomatuksi. Hän uskoo huolitellun ulkonäön ja kauniina olemisen olevan tie tähän. Evielle oma ulkonäkö on vain keino saada muilta huomioita.

Rituaaleissa voi nähdä myös sen, että tarkoitus ei ole pelkästään olla kaunis ja huoliteltu, vaan myös virheetön. Jokainen mustapää on virhe ulkonäössä, joten tytöt yrittävät saada korjattua ne pois. Meikin testaaminen eri valaistuksessa on tärkeää, jotta tietää sen varmasti toimivan eri paikoissa ja tilanteissa.

Aikakauslehdet kertovat Evielle ja Connielle kuinka tyttöyttä ja naiseutta performoidaan esimerkiksi meikin ja ihonhoidon avulla, ja tytöt kuuntelevat ja ottavat mallia. He toistavat näitä tekoja, eivätkä tunnu erityisesti kyseenalaistavan niitä. Tytöt uskovat, että tämä on oikea tapa olla tyttö. Butlerin (2006, 235) teorian mukaan performatiivinen sukupuoli on tekojen toistoa, millä saadaan muut sekä itsensä vakuutettua performoijan sukupuolesta. Evien uskomisen näkee siinä, miten helposti hän toistaa sitä mitä muut naisoletetut tekevät tai mitä hänelle sanotaan tyttöinä olemisesta.

Lehden antamissa vinkeissä näkee myös sen, kuinka teini-ikäiset ottavat mallia aikuisista naisista. Vaikka vinkit on otsikoitu koulun alkamiseen valmistautumisena, silti päivän 14 vinkissä puhutaan toimistovalaistuksesta, ei kouluvalaistuksesta. Aikakauslehdet ovat tytöille auktoriteetteja, jotka kertovat, millaista tyttöyttä heidän tulee toistaa.

Evie ja Connie uskovat, että ulkonäköön liittyvien rituaalien suorittaminen on oleellinen osa elämää, tehden siitä jopa parempaa. Kaikkeen tekemiseen he liittävät sen aspektin, että mitä tämä toiminta voi tehdä esimerkiksi iholleni hyvässä mielessä. Jos kerran heidän tulee kastella kasvonsa vedellä, miksei tehdä sitä samalla sitten kylmällä vedellä lämpöisen sijaan:

I splashed water on my face, cold water, like Connie had once told me to do. "Cold water makes your pores close up," and maybe it was true: I felt my skin tighten, water dripping down my face and neck. How desperately Connie and I thought that

if we performed these rituals – washed our faces with cold water, brushed our hair into a static frenzy with a boar-bristle brush before bed – some proof would solve itself and a new life would spread out before us.

(The Girls 2016, 42.)

Eviellä on ihastus Connien isoveljeen Peteriin. Siksi hän tahtoo herättää tämän kiinnostuksen ja Evien tuntema tapa tähän on oman ulkonäkönsä kautta. Evie laittautuu nätiksi ja korostaa kehonsa naisellisia puolia:

I knew I'd see Peter that night, so I'd worn an embroidered shirt, my hair foul with hairspray. I'd dotted a pimple on my jaw with a beige putty of Merle Norman, but it collected along the rim and made it glow. As long as my hair stayed in place, I looked nice, or at least I thought so, and I tucked in my shirt to show the tops of my small breasts, the artificial press of cleavage from my bra. The feeling of exposure gave me an anxious pleasure that made me stand straighter, holding my head on my neck like an egg in a cup. Trying to be more like the black-haired girl in the park, that easy cast of her face.

(The Girls 2016, 43–44.)

Lainauksessa oleva mustahiuksinen tyttö on Suzanne, jonka Evie on aiemmin ensimmäistä kertaa nähnyt puistossa muiden kultin tyttöjen seurassa. Näin lainauksesta näkee myös, kuinka nopeasti Evie alkaa ottamaan mallia kultin tytöistä. Suzannen kasvot herättivät hänen huomionsa, joten nyt hän tahtoo itse ilmentää kasvoillaan samaa saadakseen Peterin huomion.

Evien ja Connien välit rikkoutuvat pysyvästi, kun Evie ei osaa olla oikeanlainen ystävä Connielle. Connie kertoo, että hänen perheensä saattaa muuttaa San Diegoon, mistä syystä Peter on karannut tyttöystävänsä Pamelan kanssa. Evie ei reagoi muuttamiseen mitään, ainoastaan Peteriä koskevaan uutiseen ja tämä suututtaa Connieta. Evie tietää tekevänsä väärin: "I knew I was supposed to start enumerating the ways I loved her, how sad I would be if she left, but I was hypnotized by an image of Pamela next to Peter in his car, falling asleep against his shoulders" (The Girls 2016, 64). Mutta Evie ei osaa nähdä ystävyttä itsestään arvokkaana asiana, vaan siihenkin kietoutuu ajatus pojista: "I didn't really believe

that friendship could be an end in itself, not just the background fuzz to the dramatics of boys loving you or not loving you” (The Girls 2016, 49). Tutustuttuaan Suzanneen ja päästessään osaksi kultin tyttöjen tyttökulttuuria Evie lopulta oppii ystävyiden merkityksen ja arvon.

Kun Evie pääsee ensimmäisen kerran oikeasti tutustumaan kultin tyttöihin, hän pelkää jäävänsä kiinni ulkopuolisuudestaan. Kohtauksessa näkee selkeästi eron Evien ja Connien tavassa ilmentää tyttöyttään verrattuna kultin tyttöihin: “I kept waiting to be spotted, to be identified as an intruder who didn’t belong. My hair too clean. Little nods toward presentation and decorum that seemed to concern no one else.” (The Girls 2016, 96.) Evien ulkonäkö on huoliteltu ja sovinnainen eli juuri sitä mitä hän on tavoitellutkin Connien kanssa. Kuitenkin kultin tyttöjen seurassa Evie näiden piirteiden olevan liikaa. Teini-ikään kuuluu muiden hyväksynnän hakeminen osana identiteetin muodostumista (Lähteenmaa & Näre 1992, 13) ja siitä syystä Evie pelkää tyttöjen hylkäävän hänet.

Evie on siinä iässä, missä hän vielä rakentaa nuoruuden tyttöyttään. Tässä prosessissa hän peilaa itseään jatkuvasti muihin naisoletettuihin: “It was an age when I’d immediately scan and rank other girls, keeping up a constant tally of how I fell short” (The Girls 2016, 4) ja tämä on hänen yksi tavoistaan rakentaa tyttöyttään. Muita tarkkailemalla Evie tutkii, millainen itse tahtois olla. Evie tarkkailee, miten muut performoivat sukupuoltaan ja ottaa siitä mallia. Esimerkiksi Connien kanssa he seuraavat tarkkaan mitä aikakauslehdet sanovat tyttöydestä ja naiseudesta. Ranchilla ollessaan Evie ottaa mallia muista tytöistä.

Evie ei pelkästään ota mallia muista naisoletetuista, vaan myös määrittelee itsensä sen kautta, mitä uskoo muiden näkevän hänessä. Kun hänen ja Suzannen välille kehittyy erityinen ystävyys, Evie tekee Suzannen katseesta oman kiintopisteensä: “No one had ever looked at me before Suzanne, not really, so she had become my definition” (The Girls 2016, 348). Evie pitää siitä, miten Suzanne hänet näkee, jolloin hänen omanarvontuntonsa kasvaa ja hän hyväksyy itsensä.

Tyttömatriisin kautta otetaan huomioon tyttöjen tietoinen tapa määritellä omaa tyttöyttään. Sen avulla tuodaan näkyville tyttöyden rakentamisen tavat yksilötasolla,

ottaen kuitenkin huomioon yhteiskunnan vaikutuksen yksilöön. (Österlund 2011, 224.) Analysoimalla Evietä tyttömatriisin perustyyppien kautta nähdään hänen olevan sekä kiltti tyttö -tyyppiä että huono tyttö -tyyppiä. Toisinaan Evien tyttöys on häilyvää näiden tyyppien välillä. Muiden silmissä, erityisesti aikuisten, Evie on kiltti tyttö. Hänessä on silti jo ennen kulttiin tutustumista rippeitä huono tyttö -tyypistä. Connie kuuluu kiltti tyttö -kategoriaan, sillä hän ei erityisesti haasta kulttuurin normeja tyttönä olemisesta. Kaataessaan Peterin ystävän moottoripyörän ja ollessaan välinpitämätön Conniesta, Evie liikahdaa Connien makuun liikaa huono tyttö -kategorian puolelle ja heidän ystävyytensä loppuu siihen.

Kultin tyttöihin tutustuessaan Evie tuntee olevan liikaa kiltti tyttö -tyyppiä, sillä kultin tyttöjen voi nähdä kuuluvan huono tyttö -kategoriaan. Evie tuntee olonsa ulkopuoliseksi ja pelkää kultin tyttöjen hylkäävän hänet, koska hän on liian siisti heihin verrattuna. Heti ensimmäisen ranchilla käynnin jälkeen Evie alkaa tietoisesti siirtyä huono tyttö -kategoriaan: "It had only been a week since the solstice party, and already I'd been back to the ranch, and already I was stealing money for Suzanne, bill by bill" (The Girls 2016, 155–156). Ranchilla olevilla on pulaa rahasta, joten Evie lupaa hommata sitä heille, jotta kuuluisi itsekkin osaksi joukkoa. Ainoiksi keinoiksi Evie keksii rahan varastamisen äidiltään ja kertatapahumana huijaamisen naapurin pojalta. Osana siirtymää Evie alkaa myös pukeutua kuin kultin tytöt.

Performatiivinen tyttötutkimus ja tyttömatriisi ottaa huomioon sukupuolen vaihtelevat performanssit ja tavat (Österlund 2011, 224). Tutustuttuaan kultin tyttöihin Evie alkaa muokkaamaan tapaansa ilmaista tyttöyyttään. Päästäkseen kunnolla osaksi ranchin yhteisöä Evie ottaa haltuunsa kultin säännöt. Hän antaa vaatteensa kaikkien yhteiskäyttöön ja lainaa muiden vaatteita. Evie alkaa ottaa ulkonäköönsä mallia kultin tytöistä:

I knew I was starting to look different, the weeks at the ranch working me over with a grubby wash. My hair getting light from the sun and sharp at the edges, a tint of smoke lingering even after I shampooed. -- I dressed like Suzanne, a raunchy patchwork culled from the communal piles, clothes whose scrappiness announced a hostility to the larger world.

(The Girls 2016, 196.)

Hänestä tulee rennompia ulkonäkönsä kanssa eikä muiden tyttöjen tavoin välitä, jos joskus mekon olkain putoaa olalta paljastaen rinnat. Hän myös oppii näkemään epätäydellisyyden kauniina lumouduttuaan Suzannesta: "Even the pimples I'd seen on her jaw seemed obliquely beautiful, the rosy flame an inner excess made visible" (The Girls 2016, 112). Ennen kultin tyttöihin tutustumista Evie itse on aina yrittänyt parhaansa mukaan peittää finninsä.

Evien performatiivisuuden muutoksen näkee kohdassa, jossa Evie on jonkin aikaa jo viettänyt aikaa ranchilla, käyden vain toisinaan kääntymässä kotona:

I prepared for possible sightings of my mother with pious ablutions: I showered, standing in the hot water until my skin splotched red, my hair slippery with conditioner. I put on a plain T-shirt and white cotton shorts, what I might have worn when I was younger, trying to appear scrubbed and sexless enough to comfort my mother.

(The Girls 2016, 196–197.)

Tällä performatiivisella tyyliäytelyllä Evie myös tahtoo pitää yllä kiltti tyttö -tyypin mainetta äitinsä silmissä, jottei joutuisi ongelmiin. Kiltin ja rakastavan tyttären esittäminen on Evielle myös manipulaation keino hankkia rahaa ranchille. Evie esittää viattoman ja kiltin tytön roolia äidillensä, jotta voi jatkaa elämäänsä ranchilla rauhassa. Evie ottaa tietoisesti kiltti tyttö -tyypin itselleen tiettyinä hetkinä ja tietyssä seurassa. Hän tiedostaa eri tavat olla tyttö ja mitä niillä voi saavuttaa sen perusteella miltä ne vaikuttavat muiden silmissä. Evie vetää kiltin tytön rooliaan äärimilleen ja esimerkiksi allekirjoittaa viestinsä äidilleen "Your Loving Daughter" sitä kuitenkaan todella tarkoittamatta (The Girls 2016, 196). Evie tiedostaa mitä voi saavuttaa esittämällä kiltti tyttö -tyyppiä.

Yksi performatiivisen tyttötutkimuksen tärkeimmistä käsitteistä on toimijuus (Österlund 2011, 223), sillä toimijuus on performatiivisuutta. Toimijuudella tarkoitetaan aktiivista osallistumista ja vaikuttamista yksilötasolla yhteiskunnallisessa viitteessä. Toimijuudella voidaan ottaa osaa kulttuurin tarjoamiin toiminnan mahdollisuuksiin tai haastaa niitä. (Ojanen 2011, 24–25.)

Evie on ristiriidassa itsensä kanssa, koska hän tahtoi olla aktiivinen toimija, mutta sen sijaan hän ei osaa toimia. Toimimisen sijaan Evie odottaa, että asiat tapahtuisivat hänelle. Hän näkee tätä samaa Conniessa ja siitä syystä ärsyyntyy Connien passiivisuudelle eli oikeasti hän ärsyyntyy itselleen. Eräänä iltana Connien luona Evie päättää toimia. Hän turvautuu varmuuden vuoksi alkoholiin: "I wanted some other momentum to take over, forcing action. I didn't want to be like Connie, never changing, waiting around for something to happen, eating an entire sleeve of sesame crackers, then doing ten jumping jacks in her room." (The Girls 2016, 51.) Evie odottaa, että Connie nukahtaa, ja sen jälkeen hiipii Peterin makuuhuoneeseen. Evie tuntee olonsa hyväksi tehtyään aloitteen, mutta antaa makuuhuoneessa Peterin ottaa vallan ja johtaa tapahtumia.

Evie uskoo, että tyttönä hänen kuuluu odottaa kovasti kaipaamaansa rakkautta, eikä hän siltikään ole varma onko juuri hän oikeutettu rakkauteen. Evie odottaa, että muut huomaisivat hänet: "I waited to be told what was good about me. -- All that time I had spent readying myself, the articles that taught me life was really just a waiting room until someone noticed you --" (The Girls 2016, 28.) Evie uskoo, että tyttönä hänen tehtävänsä on tulla huomatuksi. Siitä syystä hän osana performatiivista tyttöyttä laittaa ulkonäkönsä ja jää odottamaan muiden, erityisesti poikien, huomiota.

Ennen kulttiin tutustumista Evielle tytön toimijuus rajoittuu oman ulkonäön laittamiseen, jotta tyttönä olisi mahdollisimman kaunis. Kultin tytöt näyttävät hänelle uusia toimijuuden tapoja. Evie oppii kultin tytöiltä toimijuudesta eikä hän enää jää vain odottamaan. Hän oppii ottamaan itselleen valtaa eikä vain alistumaan muiden alla. Toimijuuden uudet ulottuvuudet hän huomaa naapurin pojan kanssa, joka on häntä kaksi vuotta nuorempi. Naapurin poika yrittää tehdä vaikutusta Evieen, ja Evie huomaa vallan, joka hänellä on tilanteessa. Hän tajuaa olleensa itse ennen samanlainen kuin naapurin poika: "It was strange to watch someone else calibrate and worry over their actions instead of being the one who was worrying" (The Girls 2016, 169). Tajuttuaan valtapositionsa Evie keksii huijata pojalta rahaa.

Tuossa tilanteessa Evie myös oppi, että hän voi käyttää ulkonäköönsä hyödyksi: "You could be pretty, you could be wanted, and that could make you valuable" (The Girls 2016, 171). Hän oppii, että voi hyödyntää ulkonäköönsä toimijuudessa. Hän tajuaa, että jos yhteiskunta kerran toimii näin, eli kehottaa tyttöjä huolehtimaan ulkonäöstään ja kertoo tytöille, että tämä on heidän paras ominaisuutensa, niin hän voi hyödyntää sitä omaan tarkoitukseensa. Näin Evie ottaa kulttuurin tarjoamiin mahdollisuuksiin osaa, haastaen samalla kulttuurin normeja.

Toisaalta Evie ei siltikään usko, että hänellä voisi olla toimijuutta, joka ei ole kytköksissä hänen ulkonäköönsä: "I'd enacted some pattern, been defined, neatly, as a girl, providing a known value. There was something almost comforting about it, the clarity of purpose, even as it shamed me. I didn't understand that you could hope for more." (The Girls 2016, 225.) Evie ei pidä tämän ajatuksen aiheuttamista tunteista, sillä ajatus saa hänet tuntemaan itsensä kahlituksi osaansa.

3.2 Kultin tytöt

Ensinäkemisellä kultin tytöt kiinnittävät heti Evien huomion, sillä he ilmentävät erilaista tyttöyttä mihin Evie on tottunut:

I looked up because of the laughter, and kept looking because of the girls.

I noticed their hair first, long and uncombed. Then their jewelry catching the sun. The three of them were far enough away that I saw only the periphery of their features, but it didn't matter – I knew they were different from everyone else in the park. – These long-haired girls seemed to glide above all that was happening around them, tragic and separate. Like royalty in exile.

(The Girls 2016, 3.)

Evien tapaan kultin tytötkin ilmentävät performatiivista sukupuolta vaatteiden ja ulkonäön kautta. He hankkivat vaatteensa kirppareilta eivätkä he välitä, että heidän vaatteisiinsa tulee reikiä. He käyttävät vain harvoin kenkiä. Kultin tyttöjen tyyliin ei kuulu olla hillitty, ja siksi he esimerkiksi pitävät paljon koruja. Evien lailla heidän hiuksensa ovat pitkät ja auringon kuluttamat. Kultin tytöt eivät välitä huolitellusta ulkonäöstä.

Evie kuvailee Suzannea näin: "The girl wasn't beautiful, I realized, seeing her again. It was something else. Like pictures I had seen of the actor John Huston's daughter. Her face could have been an error, but some other process was at work. It was better than beauty." (The Girls 2016, 68–69.) Evie on tottunut siihen, että tyttöjä kannustetaan olemaan kauniita ja esimerkiksi kaikki aikakauslehtien vinkit tähtäävät kauneuteen. Suzanne kiehtoo häntä, sillä hän ei ole perinteisessä mielessä kaunis, mutta kuitenkin huomiota herättävä. Ja se on lopulta Evielle parempaa.

Helenin performatiivisiin tapoihin kuuluu hiusten pitäminen aina saparoilla ja kimeällä äänellä puhuminen. Nämä piirteet ja hänen lapsenomaisen käytöksensä saavat hänet vaikuttamaan vauvamaiselta: "How Helen acted like a baby, pulling on her pigtails and talking in her baby voice" (The Girls 2016, 97). Tämä on osittain hänen tapansa saada muut huolehtimaan hänestä. Muilla tytöistä ei ole näin selkeästi toisistaan eroavaa tyyliä.

Tyttömatriisin avulla nähdään, että kultin tytöt ovat tietoisesti valinneet itselleen huono tyttö -kategorian. Clinen teoksessa voi nähdä, kuinka yhteiskunta kannustaa tyttöjä kiltti tyttö -kategoriaan ja kuinka kultin tytöt tietoisesti kapinoivat tätä vastaan. Kultin tyttöjen tapa ilmentää tyttöyttään aiheuttaa muissa ihmisissä paheksuntaa, mutta tämä vain innostaa kultin tyttöjä.

Kuten aiemmin toin ilmi, toimijuudella voidaan haastaa yhteiskunnan tarjoamia mahdollisuuksia (Ojanen 2011, 24–25). Koko kultin idea on yhteiskunnan normien haastamista, kun Russell puhuu rakkaudesta ja kaiken jakamisesta: "We were, Russell told us, starting a new kind of society. Free from racism, free from exclusion, free from hierarchy. We were in service of a deeper love." (The Girls 2016, 179.) Kultin tyttöjen toimijuuden voi nähdä juuri kulttuurin haastamisena ja tästä syystä he myös tietoisesti asettuvat huono tyttö -kategoriaan.

Performatiivinen tyylittely on kultin tyttöjen yksi tapa mennä huono tyttö -kategoriaan ja näin haastaa kulttuurin normeja. Tämä tyylittely tulee esiin heidän vaatevalinnoissaan:

I had gone with Suzanne to the Home Market once, Suzanne wearing a bikini top and cutoffs, and we'd watched the other shoppers glare and grow hot with indignation,

their sideways glances becoming outright stares. We'd laughed with insane, helpless snorts, like we'd had some wild secret, and we had. The woman who'd seemed about to cry with baffled disgust, clutching for her daughter's arm: she hadn't known her hatred only made us more powerful.

(The Girls 2016, 196.)

Lainauksesta näkee, kuinka he tietoisesti ulkonäöllään haastavat muuta yhteiskuntaa ja kulttuurin normia tyttöydestä. He tahtovat tuoda ilmapiiriin hämmennystä ja jopa pelkoa.

Alkuun kultin tyttöjen toimijuus yllättää Evien. Sekin on erilaista mihin Evie on tottunut. Evie itse tahtoo herättää huomiota pojissa, saada poikien huomion ja siksi hän pukeutuu esimerkiksi avoimiin paitoihin. Kun Suzanne puistossa paljastaa hetkeksi rintansa, hän ei tee sitä saadakseen poikien huomion:

[T]he girl with black hair pulled down the neckline of her dress for a brief second, exposing the red nipple of her bare breast. Right in the middle of a park swarming with people. Before I could fully believe it, the girl yanked her dress back up. They were all laughing, raunchy and careless; none of them even glanced up to see who might be watching.

(The Girls 2016, 39.)

Kukaan tytöistä ei edes tarkista huomasiko kukaan rinnan paljastusta. Tämä on ennen kuulumatonta Evielle. Kultin tytöissä Evie näkee, että hänkin voi olla toimija eikä hänen tarvitse vain odottaa, että asiat tapahtuvat hänelle. Lisäksi Evie oppii, että hänen toimijuutensa ei tarvitse liittyä muihin ihmiseen, vaan hän voi toimia tietyllä tavalla täysin omaksi huviksi.

Lopulta kultin tytöistä Suzannella, Helenillä ja Donnalla toimijuus menee niin pitkälle, että he osallistuvat Russellin suunnittelemaan koston Mitchille, mikä kuitenkin johtaa neljän muun ihmisen murhaan. Roos ei ole mukana tässä, sillä on viime hetkellä päättänyt jäädä ranchille. Hän kääntää toimijuutensa lopulta toiseen suuntaan, ja kun oikeudenkäynti alkaa murhista, Roos todistaa muita vastaan.

4. Kultin tyttöjen tyttökulttuuri

Vaikka ranchilla on muitakin kuin naisia, voi siellä nähdä Suzannen, Roosin, Helenin ja Donnan kesken syntyneen tyttökulttuurin. Tytöt ovat Russellin sisäpiiriä, mikä erottaa heitä kultin muista naisoletetuista. Tytöt myös viettävät enimmäkseen aikaa olemalla keskenään. Koska Suzannesta tulee Evielle läheisin ystävä ranchilla, ottaa Suzanne häntä jonkin verran mukaan tyttökulttuurin sisään.

Tyttökulttuureilla on omat sovitut käytännöt siihen, miten käyttäytyä ja toimia (Anttila ym. 2011, 135–136). Kultin tyttöjen tyttökulttuurissa vaikutteet ovat jossain määrin tulleet Russellilta, mutta tytöt ovat ottaneet käytänteet omikseen. Tämän voi nähdä ainakin tyttöjen pukeutumisessa. Koska kaikki omaisuus on yhteistä, myös vaatteet ovat kaikkien käytettävissä. Evielle antaa vaatteensa muiden käyttöön: "Much of my clothes had passed into the ranch possession, morphing into garments I often failed to recognize as my own: Helen clowning around in my once precious bib shirt, now torn and spotted with peach juice" (The Girls 2016, 196).

Ainoastaan Helen on vastahakoinen tätä käytäntöä kohtaan. Suzanne kertoo Evielle, kuinka Helen piilottaa muilta vaatteita, joista pitää: "Only Helen makes a fuss. We have to go get things back; she hides them under her pillow." (The Girls 2016, 111.) Muut tytöt hakevat vaatteita takaisin yhteiseen käyttöön, sillä vaatteiden jakaminen on heidän sovittu käytäntö.

Evie sen sijaan kokee vaatteiden jakamisen helpottavana. Tämä käytäntö vaikuttaa jokaisen tytön tapaan rakentaa omaa tyttöyyttään. Evielle se merkitsee sitä, että hän voi päästää irti kriittisestä itsensä tarkastelusta ja jatkuvasta pohdinnasta hyväksytäänkö hänet. Kun hän ei ole itse valinnut vaatteitaan, häntä ei voida tuomita: "I was happy wearing it – the dress belonged to someone else, and that endorsement released me from the pressure of my own judgements" (The Girls 2016, 112).

Toimijuus liittyy oleellisesti myös tyttökulttuureihin, sillä tytöt itse luovat kulttuurejaan ja näin neuvottelevat tyttöydestään (Anttila ym. 2011, 138). Ranchilla tyttöjen ulkonäköä

sanelee jossain määrin Russell, kun hän ei esimerkiksi anna tyttöjen leikata hiuksiaan (The Girls 2016, 72). Ranchilla muutenkin kaikki on kaikkien yhteistä eikä omaa tilaa ole melkein ollenkaan. Tyttöjen voi kuitenkin nähdä neuvottelevan näistä käytännöistä, ja koska he kuitenkin toteuttavat Russellin pyyntöjä, voi heidän nähdä hyväksyneen ne osaksi tyttöyksiä. Tyttökulttuurin sisällä kultin tytöt ovat aktiivisia toimijoita.

Erään kerran Evie, Suzanne ja Donna lähtevät dyykkauskierrokselle kaupunkiin. Matkalla ranchille Suzanne päättää, että he tekevät matkalla vielä pienen retken. Hän kuvailee tulevaa tapahtumaa: "It's like our medicine, like a little cure for what ails you" (The Girls 2016, 243). Donna tajuaa tästä heti, mistä on kyse, ja innostuu. Suzanne pyytää Evietä valitsemaan tyhjän talon, ehdottaen tämän omaa kotia. Evie ei kuitenkaan tahdo tyttöjä sinne, sillä hän ei ole varma, mistä on kyse. Niinpä hän ehdottaa naapuriensa taloa, saman naapurin pojan kotia, jolta hän aiemmin huijasi rahaa.

Tytöt murtautuvat taloon sisään ja Donna alkaa siirrellä tavaroita hyvin pienesti paikoiltaan. Melkeinpä huomaamattomasti, mutta niin, että talon asukkaat kyllä tuntevat jonkun olleen paikalla. Sen jälkeen he alkavat käydä läpi naapurin pojan äidin vaatteita ja meikkejä. Suzanne ja Donna ovat selvästi tehneet tätä ennenkin. Tämän heidän niin sanotun harrastuksen voi nähdä osana heidän tyttökulttuuriaan. Suzannen tapa kuvailla tätä pientä retkeä tukee tulkintaani, sillä he pitävät taloihin murtautumista hauskana ajanvietteenä, joka parantaa mielialaa. Tämän toiminnan voi myös nähdä heidän ratkaisunsa oman tilan kaipuuseen.

Tyttökulttuurin sisällä voi myös nähdä kannustamisen seksuaaliseen palvelemiseen. Ranchilla on selvää, että kaikki kultin tytöt harrastavat seksiä Russellin kanssa, ja Evienkin odotetaan heti ranchille tultuaan osallistuvan siihen. Vaikka Evie on alle suojaikärajan, hänen odotetaan harrastavan seksiä yli 30-vuotiaan Russellin kanssa. Russellille tyttöjen seksuaalisuus on voima, jota hän voi käyttää hyväkseen. Russell tahtoo saada levytys sopimuksen kuuluisan artistin Mitchin kautta, mutta Mitch ei onnistu hankkimaan hänelle tätä. Russell yrittää saada taivuteltua Mitchiä lähettämällä Suzannen ja Evien tämän kotiin. Evie ei lähtiessä tiedä, miksi juuri heidät on valittu sinne ja mitä varten. Illan edetessä Evie menee käymään vessassa ja sillä välin Suzanne ja Mitch siirtyvät rannalle.

Palatessaan Evie näkee heidän suutelevan. Evie päättää mennä lepäämään talon yhteen makuuhuoneeseen. Myöhemmin Suzanne tulee hakemaan Evien mukaan harrastamaan seksiä Mitchin kanssa. Evie ei ole ideasta innoissaan, mutta Suzanne saa taivuteltua hänet mukaan. Evie ei pidä siitä, että hänen vain odotetaan olevan mieliksi Mitchille eikä siitä, että muut päättävät hänen kehostaan: "I believed she [Suzanne] had come for me. To be with me, a gesture of apology. But how quickly that thought disappeared when I took in her urgency, her stoned, glassy focus – I knew this was for him [Mitch]." (The Girls 2016, 220.)

Kultin tytöille tärkeä osa tyttökulttuuria on Russellin palveleminen, miten tahansa tämä tahtookin. Tästä syystä he tarjoavat itsensä seksuaalisesti Russellille, ja tekevät mitä tahansa tämä pyytää. Suzanne, Helen ja Donna ovat jopa valmiita tappamaan Russellin puolesta. Tytöt seisovat tekojensa takana, mikä näkyy erityisesti siinä hetkessä, kun poliisin saa heidät kiinni:

Russell bolted when they came, as if he could outrun a whole squad of officers. -- Girls who spit in the dirt like rabid dogs and went limb when the police tried to handcuff them. There was a demented dignity to their resistance – none of them had run. Even at the end, the girls had been stronger than Russell.

(The Girls 2016, 353.)

Tärkeä osa tyttökulttuureja on tyttöjen välinen ystävyys (Lähteenmaa & Näre 1992, 15). Näin on myös kultin tyttöjen tyttökulttuurissa. Evie näkee, kuinka kultin tyttöjen väliseen ystävyyteen kuuluu läheisyys ja kiintymyksen osoittaminen, ja tämä kaikki yllättää hänet:

[I] tried to feel comfortable with the closeness, the sudden, guileless intimacy. My parents were not affectionate, and it surprised me that someone could just touch me at any moment, the gift of their hand given as thoughtlessly as a piece of gum. It was an unexplained blessing.

(The Girls 2016, 112.)

Evie ei ole tottunut läheisyyteen ja koskettamiseen, joten sen helppous ranchin ihmisille tulee hänelle yllätyksenä. Yllätys on kuitenkin mieluisa Evielle ja hän nauttii erityisesti siitä, että saa olla Suzannen lähellä. He nukkuvat samassa sängyssä, ja ranchilla monien tyttöjen näkee kulkevan käsikynkässä.

Evielle lopulta tärkeintä onkin ystävyys Suzannen kanssa. He tekevät toisilleen ystävänauvoja ja pieniä palveluksia. Evien ja Suzannen ystävyys on kuitenkin sekoittunut omistushalua. Evie ei osaa toimia ilman Suzannea, ja jos Suzanne ei ole hänen seurassaan, hän tuntee olevansa hukassa. Suzanne ei taas pidä siitä, kun Helenin 11-vuotias serkku Caroline yrittää ystäväystyä Evien kanssa. Evie on ainoa tytöistä, joka auttaa Carolinea, ja joka on lähimpänä Carolinen ikää. Tästä syystä Caroline hakee Eviestä turvaa. Suzanne näkee Carolinen lapsena eikä tahdo olla tämän kanssa tekemisissä, siksi hän ei myöskään tahdo, että Evie viettää tämän kanssa aikaa. Lopulta Evie valitsee Suzannen: "But it didn't stop me from following Suzanne outside, shrugging an apology at Caroline" (The Girls 2016, 204).

5. Päätäntö

Olen tutkielmassani tarkastellut Clinen teoksen *The Girls* tarjoamia tyttöyden representaatioita käsitteiden performatiivinen sukupuoli, tyttömatriisi ja toimijuus kautta. Lisäksi analysoin romaanissa esiintyvää tyttökulttuuria erityisesti toimijuuden kautta. Analyysissäni käy ilmi, että Evie ja kultin tytöt ilmentävät performatiivista tyttöyttä erityisesti ulkonäkönsä ja vaatteidensa kautta.

Tyttömatriisi -analyysityökalun kautta selvisi, että kaikki tytöt rakentavat tyttöyttään tietoisesti ja ottavat tyttöydellään osaa yhteiskunnan tarjoamiin mahdollisuuksiin sekä haastavat yhteiskunnan normeja ja odotuksia. Kultin tytöt eivät niele kulttuurin tarjoamia odotuksia tyttöydestä, vaan haastavat niitä näkyvästi. Tämä on heille tärkeä osa tyttöyksiään. Evien tyttöys osoittaa, ettei tyttömatriisin perustyyppit ole rajoittavia ja toisiaan ulossulkevia. Evien tyttöyttä analysoimalla paljastui myös, että tyyppien välillä voi liikkua tietoisesti.

Yksi tutkimuskysymyksistäni oli, kuinka Evien tyttöyden ilmentäminen muuttuu kultin tyttöihin tutustumisen jälkeen. Tulokinnassani näkyy, että Evie alkaa ottamaan kultin tytöistä mallia ja näin hänen tyttöytensä muuttuu. Selkeä muutos Evieessä on hänen performatiivinen tyylittelynsä, mikä näkyy Evien vaatevalinnoissa. Lisäksi Evie oppii toimijuudesta kultin tytöiltä. Hän oppii, ettei hänen tyttöytensä tarvitse olla sidoksissa poikiin ja huomion saamiseen muilta ihmisiltä.

Kultin tyttöjen tyttökulttuuria analysoimalla paljastui, että kultin tytöt ottavat Evien hyvin mukaan tyttökulttuuriinsa. Vaikka moni asia on Russellin sanelemaa, kultin tytöt hyväksyvät tämän ja tuottavat tyttöyttä, joka sopii Russellille. Kultin tytöt ovat ylpeitä tavoistaan ilmaista tyttöyksiään. Kultin tyttöjen tyttökulttuurin tärkeä piirre onkin Russellin palveleminen. Otettuaan Evien mukaan sisäpiiriinsä, he odottavat Evien käyttäytyvän samoin ja hyväksyvän tyttökulttuurin sisäiset säännöt ja käytännöt.

Lähteet

Kaunokirjallisuus

Cline, Emma (2016) *The Girls*. London: Chatto & Windus

Tutkimuskirjallisuus

Anttila, Anna, Ojanen, Karoliina, Saarikoski, Helena & Timonen, Senni (2011) Tyttöjen juttuja. Tyttökulttuurin monimuotoiset tilat. Teoksessa Ojanen, Karoliina, Mulari, Heta & Aaltonen, Sanna (toim.) Entäs tytöt. Johdatus tyttötutkimukseen. Tampere: Vastapaino, 135–172

Butler, Judith (2006) Hankala sukupuoli. Feminismi ja identiteetin kumous. (Gender Trouble. Feminism, and the Subversion of Identity, 1990) Suom. Pulkkinen, Tuija & Rossi, Leena-Maija. Helsinki: Gaudeamus

de la Parra Fernández, Laura (2017) A Way Out of the Female Complaint? Rethinking the Crisis of Contemporary Femininity in Emma Cline's *The Girls*. *Studies in the Literary Imagination* 50:2, 71–89. Julkaistu myös Project Muse -sivustolla. URL <https://muse.jhu.edu/article/740182> (tarkistettu 7.5.2020)

Järvelä, Kaisa (9.9.2016) Kirja-arvio: Emma Clinen hypetetty esikoiskirja ei petä – toimii takuulla myös valkokankaalla. *Aamulehti*. URL <https://www.aamulehti.fi/a/23911791> (tarkistettu 7.5.2020)

Lähteenmaa, Jaana & Näre, Sari (1992) Johdanto: Tyttötutkimuksen palmikkoja punomassa. Teoksessa Näre, Sari & Lähteenmaa, Jaana (toim.) *Letit liehumaan. Tyttökulttuuri murroksessa*. Helsinki: Suomalaisen kirjallisuuden seura, 9–21

Ojanen, Karoliina (2011) Katsaus tyttötutkimuksen suomalaiseen historiaan ja keskusteluihin. Teoksessa Ojanen, Karoliina, Mulari, Heta & Aaltonen, Sanna (toim.) Entäs tytöt. Johdatus tyttötutkimukseen. Tampere: Vastapaino, 9–43

Paasonen, Susanna (2010) Sukupuoli ja representaatio. Teoksessa Saresma, Tuija, Rossi, Leena-Maija & Juvonen, Tuula (toim.) Käsikirja sukupuoleen. Tampere: Kustannusosakeyhtiö Vastapaino, 39–49

Österlund, Mia (2011) Kaunokirjallisuuden tyttölaboratorio. (suom. Mulari, Heta & Ojanen, Karoliina) Teoksessa Ojanen, Karoliina, Mulari, Heta & Aaltonen, Sanna (toim.) Entäs tytöt. Johdatus tyttötutkimukseen. Tampere: Vastapaino, 213–248